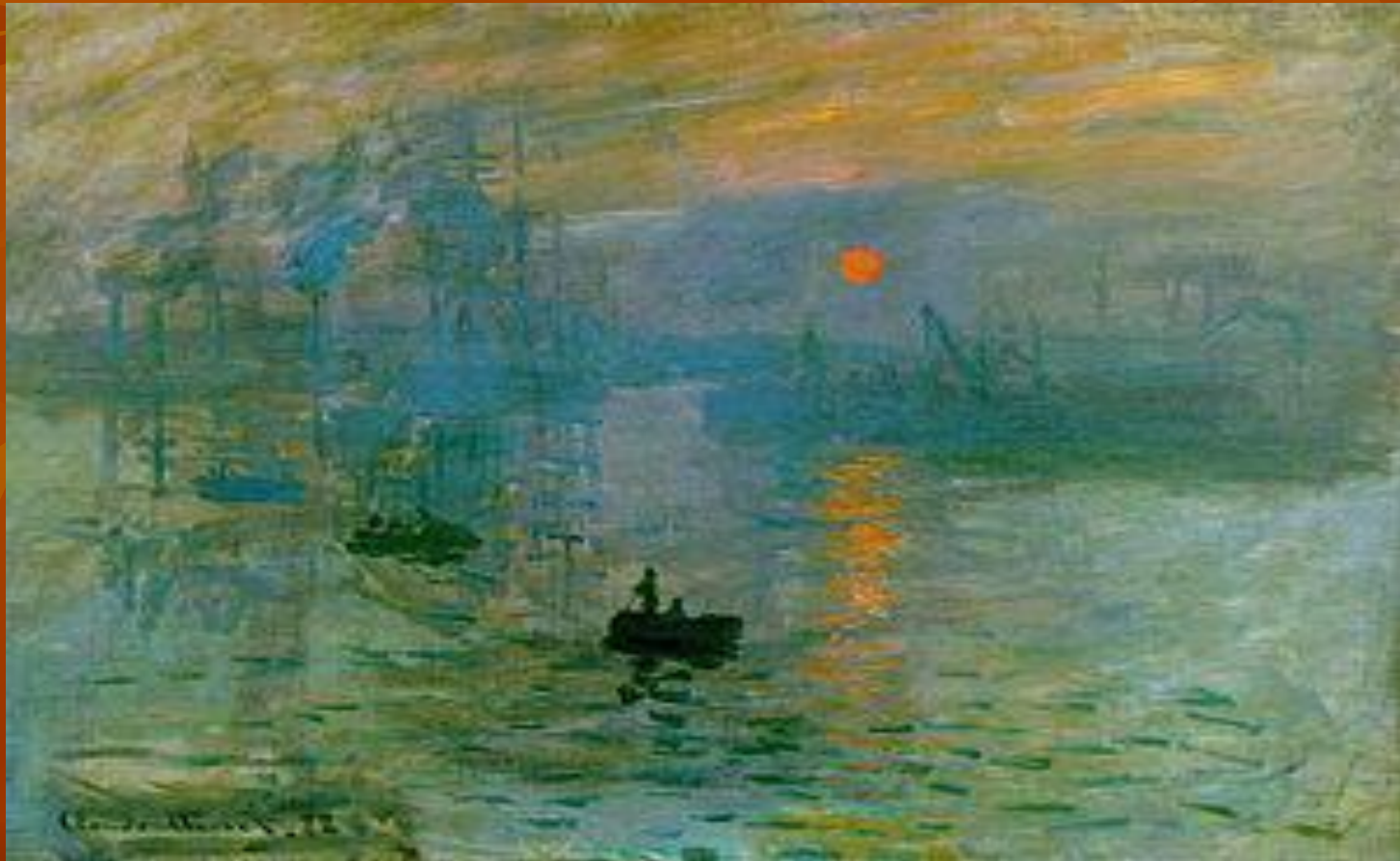

Презентація на тему: Імпресіонізм

Виконала
Учениця групи 262
ДНЗ "ВПУ № 7"

Імпресіонізм (від фр. *impression* — враження) — мистецька течія у живописі, а також в літературі та музиці, котра виникла в 1860-х роках та остаточно сформувалася на початку 20 століття у Франції. Засновники імпресіонізму — як і символізму та експресіонізму — діяли на противагу реалізму (особливо неокласицизму, а також і натуралізму).

Термін уперше використовувався в негативному значенні при критичній оцінці твору Клод Моне «Враження, схід сонця» (1872).

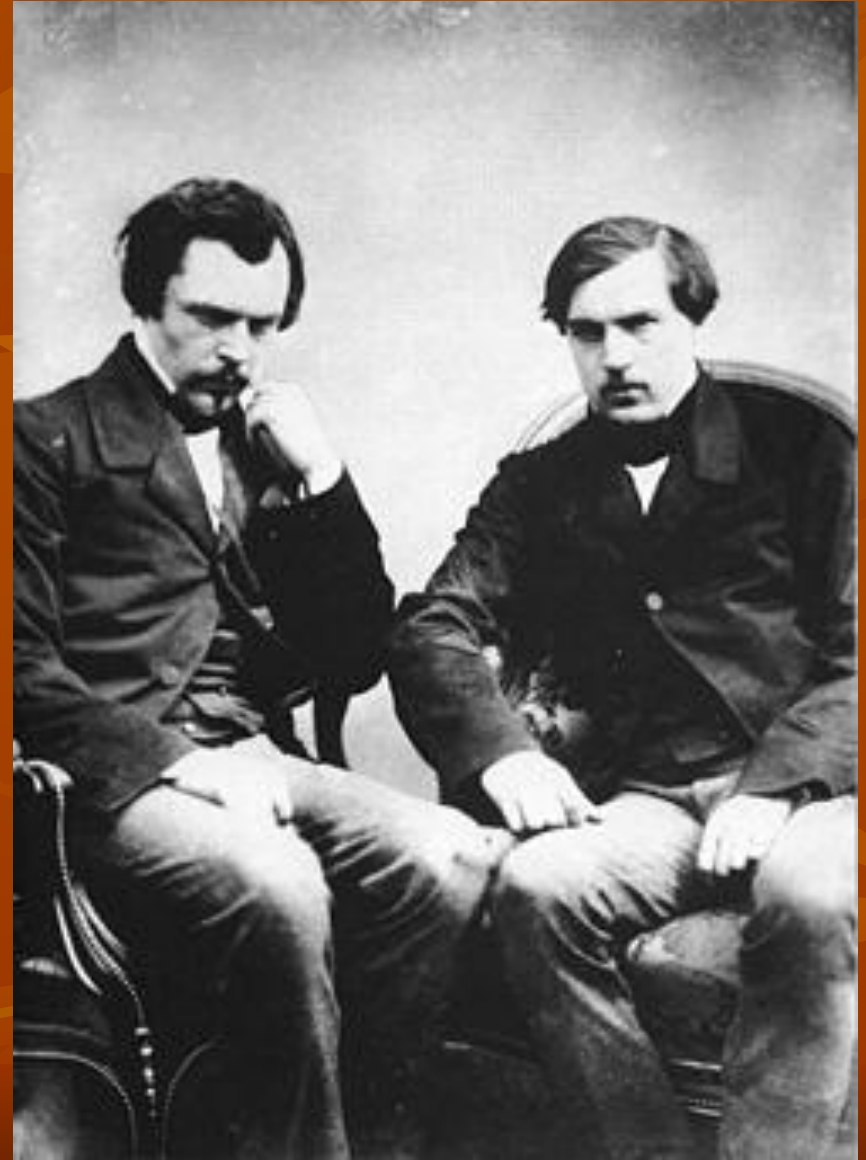

**Ознаки «імпресіоністичного
стилю» — відсутність чітко
заданої форми й прагнення
передати предмет в уривчастих,
миттєво фіксуючих кожне
враження штрихах, що виявляли,
при огляді цілого, свою єдність і
зв'язок.**

**Майже одночасно з
художниками-імпресіоністами
з'явилися романісти й
новелісти, поети і драматурги,
чия творчість базувалася на
миттєвих враженнях від
побаченого.**

До початку 20 ст. виникло кілька стильових різновидів імпресіонізму на загальній реалістичній основі.

- Родоначальниками «психологічного імпресіонізму» вважають братів Жюль й Едмун Гонкурів («поети нервів», «цінителі непомітних відчуттів»)

В українській літературі поетика
імпресіонізму відбилася у творчості:

- Михайла
Коцюбинського
- (1864 — 1913)

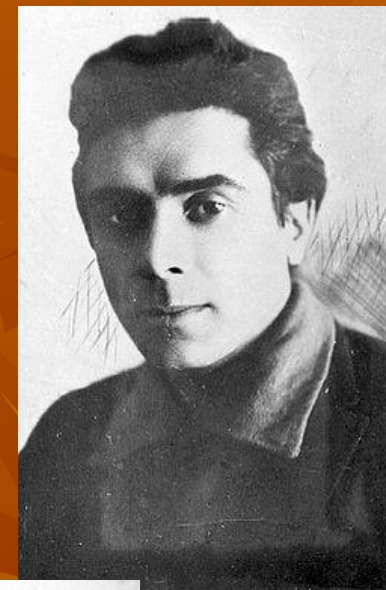

- Василя Стефаника
- (1871-1936)

- Марка Черемшени
- (1874-1927)

А також Ольги Кобилянської, Гната Михайличенко, Миколи Хвильового, Євгенія Плужника, Михайла Яцків, Наталії Кобринській,

У жанровому відношенні імпресіоністи віддавали перевагу програмним мініатюрам та сюїтним циклам, в яких панувало мальовниче начало. Гармонія імпресіоністів характеризується підвищенням колористичності, зокрема під впливом французького музичного фольклору й нових для Європи ХІХ століття систем музичного мислення (вплив російської музики, григоріанського хоралу і ренесансної поліфонії, музики країн Сходу, негритянського менестрельного театру США).

THE END